

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Skupni literaturni jezik Slovanov.

Vprašanje o občem pisnem jeziku za vse Slo-vane je velikega teoretičnega in praktičnega po-mena. Teoretično so se o tem vprašanji že mnogo razgovarjali; pisec tega je skušal zgolj z jezikov-nega stališča vprašanje rešiti v tako imenovanem, samo jedno leto doživlem „Slovanskem Alma-nahu“ l. 1878. V dotičnem sestavku so najteht-niši notranji vzroki naštet, ki dajejo prven-svo ruščini za ta namen. Ne zaradi tega, ker govori ruščino najmočnejši slovanski narod, ampak, ker ima ta jezik odločilne lastnosti za skupno rabo in zlasti tudi v pogledu na obrabo v bodoč-nosti, ker ima torej ta jezik oblike za najdaljše rabljenje, ne da bi se mu skrčile ali popačile pre-več, je ruski jezik teoretično pripozna, kot naj-sposobnejši za skupni literarni jezik vseh Slovanov.

To teorijo potrjuje z važne strani govor prof. Budiloviča, ki je v kratkih potezah razkril, kako

je dal prvi ruski pesnik Puškin temu jeziku ne samo imenitno podstavo iz svoje moči kot narodni genij ampak tudi najnaravnišo podlogo s tem, da je zajemal iz sedanjosti, iz prave srede živega na-roda, in iz preteklosti najprimernejše jezikovne snovi.

Ruščina je po takem toliko srečna, da je že teoretično pripozna kot najprikladnejše jezikovno sredstvo za občo slovansko književnost.

Praktično pa je to vprašanje rešeno a priori, ker tudi, ko bi ne kazala ruščina istih prednostij, katere ima, bi morala obveljati, če je v obče možno uvesti občni literaturni jezik Slovanom. O praktični strani se še razgovarjati ni. Toda Slovani so kljubu tej jasnosti doslej jako nepraktični, da ne gledamo na zavire, ki so se umetno stavile kot zanjke, da bi se Slovani ne poprijeli občnega književnega jezika.

Slovani so v zmotah tudi sami ne gledé na take politične zadržke. Nedavno, kar so ruski listi razpravljali vprašanje o kulturni vzajemnosti slo-vanski, in Praška „Politik“ je stvar presojevala po svoje. Neki ruski list je pa pravici trdil, da poli-tične skupnosti Slovanov ne morejo zahtevati, ker bi ne bila možna, pač pa, da je potrebno skupno kulturno delovanje, zato pa, da je najprej potreben skupni, torej ruski literarni jezik.

Temu pa se je glasilo češkega kluba uprlo, češ, da drugi Slovanov bi ne mogli popustiti svojih lastnih, zdaj veljavnih književnih jezikov, ergo je vse tako prizadevanje utopno, torej naj bi ostalo za ta del vse, kakor je!

Iz tega modrovanja je soditi, da tudi na slo-vanski strani si niso jasni o stvari.

Skupni literaturni jezik velikega naroda ali, če hočemo takega plemena, kakeršno je slovansko, ne izključuje razvijanja, gojenja in rabljenja postran-skih pisnih jezikov. Tudi oni narodi, ki so pripo-znani kot narodi s svetovno omiko in svetovnimi jeziki, pripoznavajo vedno bolj potrebo, da bi se gojila v večji meri tudi obsežnejša narečja teh veli-kih jezikov. Te potrebe ne pripoznavajo samo s te-oretičnega ali znanstvenega stališča z namenom, da bi pretresali narečja in razrečja in s tem utrjevali in čistili občni književni jezik, ampak tudi iz vzro-kov in razlogov, da je pisati tudi v narečjih za širši narod, ki govori dotične razlike občnega je-zika.

S konkretnimi dokazi pojasnimo prilično, da je sedanja civilizacija tudi razvitih narodov taka, da ljudstvo kljubu veliki literaturi dotičnih narodov zaostaja v razvoju bistveno tudi zaradi tega, da je temu širšemu oddelku naroda z večine nepristopna, bolj ali manj premalo umljiva občna književnost.

Zaradi praktične potrebe je torej gojiti tudi pisemne jezike v pododdelkih večjega kulturnega naroda.

S tega stališča bi utegnili pojedina slovan-ska debela ohraniti za domačo in širšo praktično rabo zdaj veljavne raznotere slovanske književne jezike.

Tudi bi utegnili ti jeziki ostati v oblikah slovnice in slovarja bistveno nespremenjeni še po-tem, ko bi se jim podelila pravotna, torej azbuka, ki se imenuje cirilska. Po taki ustanovi in utrditvi bi pa zavladal prek in prek pri vseh Slovanih je-den in isti književni, torej ruski jezik. Ta bi se rabil za vso višjo literaturo in za občne kulturne potrebe, kakor rabijo južni in severni Nemci jeden in isti jezik, za kateri se je prvi potegnil praktično Martin Luther. Poslednji je ustanovil občni novo-nemški jezik; a s tem ni zanemarjal narečij, in ob priliki povemo, da je on sam dal napraviti sveto pismo tudi v drugem nemškem narečji. Prak-tičnost se suka po namenih in občni kulturni jezik ima svojstvene namene, ne da bi zatiral manj ob-sežne jezike istega debela velike narodnosti.

Po vsem tem ne bo slovanski separatizem trpel zastran praktične uvedbe skupnega književ-nega jezika, pač pa se obogati ta separatizem še le tedaj s pravo kulturno vzajemnostjo in tudi z onim razumom, ki vé ločiti meje, do katerih se sme raztezati ali, če hočemo, tudi šopiriti separatizem brez občne škode celokupnosti.

Po vsem tem je jasno, da zgoraj omenjeni nazori, ki bi hoteli ostati na starih potih, so krivi in Slovanom kulturno nad vse škodljivi. Škodljivi so celo pojedinim slovanskim pisnim jezikom samim, ker neso celo v tem jedini, kako bi svoj slovar bogatili na jednostni podstavi in tako učenje teh jezikov mej Slovanov olehčali.

Pa to potrebuje posebnega razgovora; tu je dovolj povedano, ako smo pobili ob kratkem one misli, ki po svoje še vedno zavirajo delovanje za

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P—ski.)

(Dalej.)

Drugi del.

Prvo poglavje.

Nje ljubezen je stanovitna, nje skrb neprestana,

Kolikorkrat on je ali iz lastnega ne-umnega nápuha

Ali pa iz slabosti pregrešnih oklepov sužnik.

„Moja hči Margarita se je prav po meni zvrkla,“ bile so gospe Vaughanovi priljubljene be-sede. „Več pameti ima v mezinci nego Sabija v celej roki.

To je bilo popolnem res; kajti gospa Ridg-way, sedaj udova, odlikovala se je skoro z vsemi onimi lastnostmi, s katerimi se je nje mati odliko-vala in katerih je Sabiji popolnem manjkalo. Bila je ošabna, častihlepna, presodna in sebična. Denar je bil v nje očeh največje dobro; in stanje v javni

družbi in odličnosti, h katerima pripomore, so bile najdragocenejše posledice njegove posesti. Preme-tena in razvidna v vseh človeških in pozemeljskih razmerah in stvareh izgrešila je le redkoma svoj smoter in poznali neso nikogar, ki bi jo bil v ka-kem prepiru ali kakej kupčiji prekanil. Ponašala se je rada, da je dobra gospodinja in da svoje go-spodarstvo vodi po najboljših gospodarskih in naj-bolj varčnih načelih. Sosedje so tudi rekali, da je imela kaj potrpnega delavnega moža, ki je nje zmožnosti visoko cenil, ter jo tudi v vsakdanjem življenji kot svojo boljšo polovico priznaval; dalje so rekali, da je bil prava šlapa od moža, katerega je imela žena v popolni oblasti.

Gostoljubnost je bila krepost, po katerej ni nikdar hrepnela; kajti če ni imela posebno imenit-nega in nujnega razloga, sprejemala je le redkoma goste v svojo hišo. Po smrti gospoda Ridgwaya je nje popolna osamelost bila res dovoljni razlog, da si je sestro k sebi želela; a to nikakor ni bil po-glavitni vzrok, da je Sabijo k sebi povabila. Prvič jej je bil nje brat Ivan dal dober izgled in tega ni hotela, da bi jo bil v podpiranju zapuščenih sorod-nikov presegal; drugič je nje bistrournost precej

spregledala, da bi jo Sabija na kaj različen način pri njenem gospodarstvu lahko hasnovito podpirala. Po takem sta jo navajala bolj napuh in previdnost nego prirodna ljubezen, da je sestri svoje bivališče ponudila.

Brez nesebičnih razlogov tudi ni bila navidezna pristrčnost, s katero je prosila, da bi jo bratič in bratičinja obiskala. Dasi bi gospa Ridgway nikdar ne bila priznala, vender se ni čutila popolnem za-dovoljno s svojim stanjem v javni družbi v L.; ker je pa mesto L. njej bilo svet, hlepela je čez vse, da bi se vspela do zaželjenega stanu. Res nje mož je bil dolgo časa najbogatejši mož v mestu in prav tako tudi njegov oče. Potem bila je komaj veljavna rodovina v soseski, ki bi ne bila v prejšnjih rodo-vih ali pa po osebi kakega sedanjega člana s sta-rejšim ali mlajšim Ridgwayem kupčevala ali celo osebo na nju navezana; in udova zadnjega Ridg-waya se je lahko ponašala, da vsak njih napredek in nazadek dobro pozna, da dobro pozna vsako skle-neno ženitev in vsako stopinjo njih rodoslovja.

To podrobno poznanje imenitne gospode (ari-stocracy) v mestu L. pa ni dozorelo do pravega de-janskega znanja ž njo, in prav po tem je gospa

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. junija.

Koroška deželna vlada pogaja se na povelje ministerstva notranjih zadev s koroškim deželnim odborom o predlogi zakona, s katerim se bode uredilo in olajšalo pobiranje občinskih priklad.

Protisemitski poslanci v **ogerskem** državnem zboru ne bodo osnovali nobenega posebnega kluba. Nekateri bodo ostali divjaki, drugi bodo pa pristopili raznim opozicijskim strankam.

Vnanje države.

Sedaj že Berolinski listi odločno oporekajo vesti, da bi se letos sešla **nemški** in **ruski** car, Nemški cesar je preveč bolehen, pravijo, da bi bilo misliti na ta tak shod. Uzrok, da tega shoda ne bode, je seveda drug. V Peterburgu nečejo namreč nič slišati o kakem zbliznanji z Nemčijo. — Nemška vlada je zaukazala, da se morajo v Alzaciji in Loreni odpraviti vse francoske firmske table in nadomestiti se z nemškimi. Hkratu je vlada začela odstavljati župane, kateri so francoske narodnosti.

Ruski listi neso nič kaj zadovoljni s prihodom **srbškega** kralja na Dunaj. Nek ruski list pravi, da je kralj podoben nižjemu uradniku, ki je kaj napakega naredil, ter se takoj napotil k svojemu načelniku, da se opraviči.

Bolgarski ministerski predsednik Radoslavov nekda močno ruje proti regentstvu. Mutkurov pa baje zahteva, da odstopi vojni minister. — Sedaj so že vsi ministri in regenti razen Načevica, ki ostane v Sofiji, po raznih potih odpotovali v Trnovo. Pa tudi mnogo poslancev je že odpotovalo v nekdanjo prestolnico bolgarskih carjev. Zborovanja se udeleži tudi opozicija. Nekateri opozicijski poslanci sprva neso mislili iti v Trnovo, ker Rusija sebranja ne priznava, toda so se iz raznih vzrokov premislili. Tajniki zastopnikov tujih držav v Sofiji bodo nekda tudi odpotovali v Trnovo. Zborovanje bode najbrž kratko, ker bodo poslanci gotovo želeli kmalu ostaviti Trnovo, kjer ni niti primernih stanovanj ter je po leti huda vročina, kajti mesto je mej kamnitimi steram. Turška vlada je dovolila znižano carino za vina, ki so pridelana v Vzhodni Rumeliji. Odkar sta se Bolgarija in Vzhodna Rumelija združili, pobirala je Turčija od vzhodnorumelijskih vin ravno tako visoko carino, kakor od drugih inozemskih, kar je jako oviralo vinsko trgovino. — V Sofiji snide se konferenca bolgarskih učiteljev, ki se bode posvetovala o reformi šolstva.

Prve tri mesece lanskega leta znašali so državni dohodki v **Rusiji** 163 55 milijonov rubljev, državni stroški pa 193 11, tako da je bilo 29 56 milijonov ali 18 % vseh državnih dohodkov primanjkljaja. Letos pa je bilo 187 19 milijonov rubljev državnih dohodkov in 192 51 milijonov državnih stroškov, tedaj samo 5 32 milijonov ali 3 % vseh državnih dohodkov primanjkljaja. Tem pomenljivejša je pomanjšanje deficita, ker bi baš nizek kurs rublja v januarju in februarju slabo uplival na ruske državne finance. Ker s 1. dnem julija zopet stopijo v veljavo nekatere nove neredbe finančnega ministra, s katerimi se bodo povišali državni dohodki, pričakovati je, da se bode letošnje leto zaključilo brez primanjkljaja. Višnjegradski se je pokazal izvrstnega finančnega ministra.

Turški sultan je v veliki zadregi. Zameriti se ne mara nikomur, vsem ustreči pa ne more. Anglija sili, da bi ratifikoval angleško-turško pogodbo, Francija in Rusija pa na vso moč odgovar-

jata. V tem težavnem položaji pa sultan ravna prav po starej turški navadi. Stvar vedno odlaša, toda dolgo se več odložiti ne bode dala, v kratkem se bode moral odločiti na jedno ali na drugo stran.

Bivši francoski vojni minister general Boulanger imenovan je poveljnikom 13. armadnega vojaškega sedeža v Clermont-Ferrandu. Nemci s tem imenovanjem ne bodo posebno zadovoljni. Nemški listi se vedno priporočali, da bi Boulangerja prestavili v Algier ali pa v Tonking, toda vojni minister Ferron se ni oziral na nemške želje. — V francoski zbornici predlagal je Laborde, da bi se senat volil s splošno volilno pravico in zahteval za ta predlog nujnost. Raynat in ministerski predsednik Rouvier sta ugovarjala. Poudarjala sta, da bi taka sprememba volilnega reda za senat, pomenjala odpravo senata. Ko bi se senat volil na enak način kakor zbornica, bi ne dajal nikakega jamstva, da bi kdaj francosko narodno zastopstvo ne zašlo preveč na radikalna pota, bil bi tedaj odvišen. Nujnost se je zavrgla s 317 proti 205 glasom.

V Massauo odpula je **italijanska** ladija „San Gottardo.“ Seboj je odpeljala 2000 postelj, 8 majhnih čolnov, 1000 kilogramov razstrelil, 2000 granat, mnogo streliva in živeža, 100 karabinjerov in pomorščakov ter 2 usmiljeni sestre.

Dopisi.

Iz Višnjegore 27. junija. [Izv. dop.] Za vsak kraj imajo društva svoj pomen bodi si z ozirom na splošni napredek, bodi si z ozirom na narodno probujenost in zavest.

Ta misel je tudi nudajala v nedeljo zbrane ude „Bralnega društva,“ katero je imelo I. svoj zbor, ki ga je sklical osnovni odbor. Lepo število se nas je sešlo in ko je tajnik po kratkem nagovoru s trikratnim „živio in slava“ na presvetlega cesarja otvoril zbor, zagromeli so topiči izpod razvalin starega grada, oznanjevali veselo novost, da je tudi mesto naše storilo lep korak naprej.

Društvenikov upisalo se je do zdaj 36, a trdno upamo, da se bo to število še zdatno pomnožilo, ko se prične društvo gibati. Vsak začetek je težak in tu še posebno, kjer se pojavljajo različne zapreke v denarnih zadevah.

Zanašamo se vender, da nam bodo nekateri rodoljubi gotovo priskočili v pomoč s različnimi knjigami in časniki saj v prvem času, zato se obračamo z uljudno prošnjo do vseh rojakov naših, naj bi nas blagovolili podpirati s knjigami, bodi si še tako neznatnimi, vsaka malost bo z veseljem vsprejeta!

Za predsednika izvoljen je jednoglasno gosp. P. Gilly c. kr. poštar in posestnik, za podpredsednika gosp. Janko Škrbinec nadučitelj, za blagajnika gosp. Štefan Pirnat, posestnik in trgovec, za tajnika gosp. Ivan Bartol, posestnik.

Glavna zaslomba društva je seveda domači pevski zbor, ki broji 12 pevcev in sicer 4 prve tenoriste, 2 druga tenorista, 3 prve base in 3 druge base.

Kakor kažejo številke so glasovi jako srečno razvrščeni in moram prav pohvalno omenjati tenore radi čistosti in jakosti glasov. Za društvenega pevovodjo bil je z vsklikom izvoljen dozdani podučevalec in izvežbalec pevcev gospod P. Gilly ml.

Po končanih volitvah bil je zbor sklenjen z naidušenim „slava“ klicem na čast mesta in zavednih meščanov.

Zanašaje se na pritezljivost in mičnost pričakovanih gostov drznila se je teta voz državnega poslanca ustaviti ter nekaj zaupniše nego navadno govoriti z njegovo ženo; končala je z besedami: „Bodoči teden pričakujem bratiča in bratičinj; vaši mladi ljudje morajo nas pač enkrat obiskati.“ Obraz devojke na sprednjem sedišču se je kar radosti žaril in imenitna gospa sama je brez obotavljanja odgovorila. „Gotovo vas obiščejo. Kateri dan ja pa pričakujete?“

Poslej se je pridružila iz cerkve gredoči gospe Paradoxovi ter jej kar na kratko opazila: „Kot slišim, moj bratič bode se pri vašem moži pravoslovja učil.“ Ponosna gospa Paradoxova je na to gospe Ridgwayevi nenavadno toplo roko stisnila, rekoč: „Da, kaj prijetna pomnožitev našega kroga“, ter si je pri tem mislila: „Krasna nada jedne izmed mojih lepih hčer.“

Tako je prihod pravoslovca in njegove sestre, Novojoške krasotice, napravil mnogo hrupa v malem mesteci. Ko je Mabel z gospo Ridgwayevo prvičkrat v cerkev prišla, izpolnila se je ljudem dolga nada; nekaj prevarano pa je marsikatero oko zaman se oziralo po njenem bratu, ki je bil vkljubu jezi in prigovoru svoje tete doma na naslonjači ostal.

Pri prosti zabavi udov peli so domači pevci v splošno priznanje. Pohvalno moram omenjati zbor: „Puputnica N. Jurešića, Jadransko morje, Slovanska pesen, V boj, Domovini, Žezulinka in četvero-speve: Moja rožica, Tičiča gozdna, katera se je morala ponoviti in stara a vedno krasna „Solza.“ Če pomislimo, da so pevci sami priprosti mladeniči in beremo imena navedenih zborov in ako jih čujemo peti, moramo v istini občudovati vsega priznanja vredno ustrajnost in trud, katerega imajo pevci, kakor tudi njih podučevalec.

Vsak večer se učiti po trudopolnem dnevnem delu in to vedno z enakim veseljem in naidušenjem, — to ni mala stvar! Čast!

Bog daj, da bi novo društvo srečno in častno uspevalo, rastlo in rodilo obilu sadu mestu in domovini naši. Naj bi vedno vladal mir in srčna sloga mej udi, in naj bi obilo dobrotnikov pomagalo mu, buditi zavest in ljubezen do svojega roda! V slogi je le prava moč in gaslo mu bodi: Bog in jedinstvo!

Iz Senožec 29. junija. [Izv. dopis.] Minulo soboto priredili smo tukaj na vrtu pred pivarno, kaj veseli ter zabaven večer. Pred nekaj časom namreč, odločili smo, da hočemo svojemu prijatelju, oziroma bivšemu učitelju, v znak ljubezni in spoštovanja, podariti srebrno tobačnico. Ta lep namen izvršiti, ni bila težavna stvar, kajti v to svrhu potrebni denar, bil je kar na mah po prostovoljnih doneskih nabran.

Ravnateljstvo tukajšnje obče poznate pivovarne gg. Ritterja in Holta, zaukazalo je, pred pivarno ležeči lepi vrt urediti ter napravila se je lepa nova ograja z drugimi primernimi potrebščinami. Ker je je bilo odločeno, da se vrt nekako slovesno odpre, zjedini smo se takoj, da se to skupno z izročitvijo tobačnice vrši, kar se je tudi zgodilo.

Okolu šeste ure pričeli smo se shajati na ta lepo, z zastavami okrašeni vrt. Če tudi se neso razpošiljala nikaka povabila, sešlo se nas je nepričakovano veliko število; prišli so celo dragi nam gostje iz Postojine, z Razdrtega, iz Divače in Vipave, slučajno celo trije iz Trsta. Krasni spol bil je dobro zastopan.

Kmalu po šesti uri oglasile so se tamburice, na koje so kaj spretno svirali tamburaši. Za tem oglasili so se pevci in prava, pravcata zabava, kakeršna se more le mej pravimi prijatelji vršiti, se je razvila po vrtu. Ko se je slavjenec prikazal, je častito občinstvo ustalo ter ga z glasnim „živio“ in „dobro došel“ pozdravilo. Ko so nam sladki glasi tamburic in naših vrlih pevcev srca naidušili, dvignil se je g. S. ter v lepem govoru z jedernatimi besedami narisal namen tega prijateljskega sestanka. Mej drugim rekel je, da slavjenec, velespoštovani g. Karol Demšar, tukajšnji župan, zasluži občno spoštovanje, posebno spoštovanje pa zasluži od strani, Senožec, katerim je v istini že mnogo koristil. Tako delal je dolgo vrsto let na šolskem polju ter kot uzorni učitelj poučeval v šoli in izven šole, mnogo njegovih bivših učencev zastopa častne službe, drugi so zopet marljivi gospodarji, rokodelci itd. Sadjarstvo on še dandanes tako pospešuje, da mu gre v istini vsa hvala. Popolnem je zaslužil torej srebrni križec s krono. Zato so se njegovi nekateri prijatelji, deloma nekdanji učenci, odločili, da mu sre-

Ridgway kaj močno hrepenela. Državni poslanec za ta okraj je imel navado, da se je z gospodom Ridgwayem potom v cerkev nekoliko pošalil; zale hčere sodnika Paradoxa so uljudno pozdravljale udovo, če so jo na ulici ali pa v prodajalnici naletele; tudi vsi podporni in beraški listi in drugi podpisi so se redoma oddajali pri nje vratih.

Vender je bilo še neko drugo, vsakdanje kaj prijetno občenje v tem izbornem krogu, v katerega se zlobudrava, nemirna in ne preveč olikana bogatinka ni vrstila; prerada pa bi bila tudi v tega prihajala. Sedaj je z bratičem in bratičinjjo nameravala odpraviti ono natančno potegneno mejo.

Res krog nje delovanja in opazovanja je bil kaj utesnjen, vender je gospa Ridgway dobro poznala svet ter se v svoji presodnosti ni varala. Gospod Ivan Vaughan je bil v domačem okraji na dobrem glasu. Novi Jork ni bil toli oddaljen, da ne bi bili glasi o njegovem bogastvu, o njegovem stanu in o njegovih imenitnih zavezah segali do onih, ki so se njega in njegovih otročjih let še spominjali; in jezični, prav zlobudravi gospe Ridgwayevi ni bilo treba mnogo okolu pripovedovati o lepoti njegove hčere in o dovršeni olikanosti njegovega v inostrancih odgojenega sina.

Morda je bilo dobro, da je bil pri tej priliki doma ostal, kajti prisotna Mabel sama je že vsem mladim devojkam v cerkvi glavo zmešala. Pregledali in presodili so natanko nje postavo, nje obleko, nje polt in marsikatera ošabnica je mej pridigo neprestano premišljevala, kako se bi po njenem uzorci lep pajčolan s čipkami urezala, kajti ravno ta je slavniku gospice Vaughanove neko posebno imenitnost podeloval.

Tekom tedna obiskoval se je ves svet in pogovarjal in pripravljaj se za razne veselice, katere je doslej vedno odkladal. V tem sta mlada tujca izbujala občno pozornost in povsodi so o njiju govorili. Mabelino vedenje, nje lepota in nje bogata obleka so vse močno zanimala, a novščine in iznenajdbe Henrikove zdele, so se mirnim malomeščanom še bolj čudnovate in izvirne. Njegov angleški voziček (gig) je bil tak, kakeršnega v L. še nikdar niso videli; njegova sivkasta konjiča (ponies) z dolgima repoma sta bila taka, da jim v vsem okraji ni bilo para. A to čudo je zamračil njegov imenitni brzonogi konj Sallija, katerega so bili za njim poslali.

Tako mesto L. ni bilo mirno poletno letovišče, ampak nenadoma je vse zavrelo; Mabel in Henrik

brno tobačnico podarilo in to z dostojnim napisom, kateri se glasi: „Iz poštovanja in ljubezni, prijatelji — učenci, Karolu Demšarju, županu v Senožčah.“ S temi besedami, mej glasnim življenjem in slava-klici ter gromom topičev, izročila se mu je tobačnica.

Ko se je gosp. župan z lepimi besedami zahvalil za izkazano mu spoštovanje, pričelo se je napivati in napitnic bila je dolga vrsta, zabava pa splošna do pozne ure.

Iz Zagreba 29. junija [Iz dop.] Iz Kostajnice poroča se o groznem dogodku, ki se je vršil ondu v noči od 22. na 23. t. m. V vasi Selište, pol ure od Kostajnice, našel je kmet v svojej pšenici tele kmeta Jagića ter ga je v svojej jezi pobil. Stvar se je poravnala. Tele bilo je cenjeno na 6-7 gold. tudi za poškodovano pšenico določila se je vrednost in vse bi bilo dobro, da neso po nepotrebnem vmes posegali žandarmi. Kostajniška žandarma korporal Bičanič in še jeden prišla sta dne 22. t. m. h krčmarju Jagiću in ko sta se ondu napila, odšla sta k Mariji Govorčin. Ta bila je z otrokom sama doma. Korporal Bičanič stavil jej je najostudneje ponudbe in grozil jej celo z bajonetom. Dete je jokalo, drug žandarm je je tolažil, da se materi ne zgodi nič žalega. Proti večeru vračala sta se žandarma domov z namenom, da dobita kmeta, ki je Jagićevo tele pobil. — Okolu 10. ure naletita na troje voz, na katerih se je iz mesta vračalo sedem kmetov. Bili so skoro sami Govorčini, mej njimi tudi oni, ki je tele ubil. Žandarmi ustavijo kmete in jih hočejo zvezati. Kmetje so se branili, češ, saj nesmo ničesar zakrivali. Žandarma hotela sta na to z orožjem kmete napasti, a slednji so žandarmoma orožje vzeli. Žandarma sta se na videz udala in šli so potem vsi skupaj nekaj časa mirno naprej. Potem pa sta žandarma prosila kmete, naj jima dajo orožje nazaj, kar so kmetje tudi storili. Jedva pa sta imela puške v rokah, kar sta začela streljati na kmete, na kar so slednji začeli bežati. Jednega zadela sta dva dvakrat; drugemu šla je krogla skozi ledja in v malo trenutkih izdahnil je dušo. Jeden kmet skril se je v mraku za grm in poslušal, kako sta žandarma drugega kmeta ujela, ga zvezala in mu nastavila puško na prsi, akoravno je bil pred nja pokleknil in prosil, naj ga pustita živega, ker ima otroke doma.

Žandarma, ubivši dva kmeta in ranivši jednega vrnila sta sta se v Selište. Prišedši tja, vidita, da je ranjenec jedva domov prišel in prižgal luč v sobi. Jeden žandarm popel se je na svinjak in ustrelil s puško skozi okno ter ranjenca blizu očesa zadela. Krogla prodrila je možgane. Tako bili so trije mrtvi, zapustivši udove in osmero otrok. Žandarmoma pa to še ni bilo dovolj, šla sta še četrtega iskat, katerega je pa žena k sreči utajila. Sodnijska preiskava je pričela in vse je radovedno, kako bode končala. Žandarma baje trdita, da so ja kmetje napali, da sta se morala braniti, a to ni posebno verjetno, ker kmetje neso imeli nikakega orožja. Govori pa se, da je žandarm Bičanič na roki ranjen.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je po toči poškodovanim občinam v okraji novomeškem, litij-

sredi radostnega vrtinca, katerega sta bila sama povzročila.

„Tetka Sabija! zakaj pa bi hodila tja doli?“ rekala je nenadno Mabel, ko so jej dopoldanske obiskovalce naznanjevali. „Saj ne prihajajo mene obiskat; in toli prijetno je na kmetih mirno in prav po svoje živeti.“

„Oh, draga! ne reci na kmetih“, odvrnila je Sabija s karajočim glasom, tega bi rada ne slišala. Vrhu tega pa moraš tja doli. Prišli so tebe gledat, — ona bila bi strahovito nesrečna, —“ s katero besedo ona je Sabija vedno le svojo sestro mislila.

Trenotek pozneje je že skozi duri glavo pomolila neugnana, mnogobesedna, nepotrpa gospa Ridgwayeva ter je zaklicala: „Mabel, naglo. O, draga! rada bi bila, da bi ti danes imela tvojo pisano obleko. So namreč ti in ti, ponagligi, toli prijetni ljudje so. Bili so mi toli dobri, odkar je gospod Ridgway umrl.“ Mabel se je na to posmehljala ter skrbij polno, teško srce zakrivala in šla tja doli, da bi jih kolikor toli zadovoljila.

(Dalje prib.)

skem, krškem in kočevskem 5000 gld. — V isti namen dala je kranjska hranilnica 2000 gld.

— (Dopolnilna volitev za delžni zbor kranjski) na mesto odstopivšega dr. H. Dolenc v skupini mest in trgov (Postojna, Vrhnik, Ljuz) razpisana je v 9. dan avgusta t. l.

— (Dr. Tomanova slavnost v Kamni gorici) v nedeljo, 3. julija se vrši pri vsakem vremenu. Gg. društveniki „Pisateljskega društva“, ki so pri zimskih zabavnih večerih pomagali pri petji, naj se blagovoljno pridruže čitalniškemu pevskemu zboru ter naj pridejo k pevski vaji v petek zvečer ob 8. uri v čitalnično dvorano.

— (Imenovanje.) Računski praktikant g. Rudolf Vesel imenovan je asistentom pri tukajšnji c. kr. deželni plačilnici v XI. dijetnem razredu. — (Kralj Milan) pripeljal se je včeraj popoldne iz Postojne v Ljubljano, ter je ostal v hotelu „Elefant“. Popoldne šel je na strelišče, potem pa na Grad. Vest, da je kralj Milan v Ljubljani, raznesla se je hitro po mestu in mnogo radovednih čakalo je pred hotelom, da bi videli srbskega kralja. Kdor je vztrajal do polnoči, dosegel je ta namen. Kralj Milan je jako lepa, elegantna prikazen in zelo prijazen. Mej drugim zanimal se je tudi za slovensko časopisje in zahteval na ogled v Ljubljani izhajajoče liste.

— (Pomiloščenje.) Presvetli cesar pomilostil je Terezijo Malus in njega ljubimca Geršaka, ki sta bila v Celji na smrt obsojena. Najvišje sodišče premenilo je smrtno kazen v 20 letno ječo.

— (Domača umetnost.) Tukajšnji pasar g. Tratnik izdelal je zadnje dni za sv. Petra cerkev jako lep svetilnik za 30 sveč. Svetilnik je v „renaissance“-slogu izdelan, bogato pozlačen in domači obrtniki na čast.

— (Umor ali samomor?) Včeraj zvečer okolu 9. ure je mesarski pomočnik Miklavc, po domače „Ta rujavi Miha“ na Poljanski cesti št. 44 svojo ženo z nožem v vrat sunil in jej prerezal glavno žilo, da je bila skoro takoj mrtva. Miklavc dejanje odločno taji in pravi, da se je žena sama umorila, ljudje pa vedo pripovedovati, da je Miklavc ves dan popijal in da je ženo dvakrat, zjutraj in opoldne bil napal, da pa se mu je obakrat srečno ubranila, zvečer pa se mu je posrečila zla nakana. Miklavca so takoj včeraj uklenjenega odpeljali k sodnji.

— (Notar Josip Rudel v Marnbregu) premeščen je v Fehring in tako je Dolenja Štajerska rešena jako ljutega hujskača.

— (Matura na Novomeški gimnaziji.) Pismenega izpita se je udeležilo vseh osem učencev VIII. razreda. Pred ustnim izpitom sta dva odstojila, pri izpitu pa dva na dva meseca pala. Štirje so maturo prebili, izmed teh jeden z odliko.

— (Veselica na čitalniškem vrtu.) Nekako tradicionalno prireja čitalnica svojim društvenikom na društvenem vrtu v prvem poletnem času vsako leto godbeno in pevsko zabavo. Parkrat je bila ta zabava, za koje program je bilo skrbeti čitalniškemu odboru, združena z bazarom, katerega je priredil upravni odbor „Narodnega doma“ na korist svojemu društvu. Jednako namero omenjenega društva je moral čitalniški odbor za letos z ozirom na svoje izjemno stališče zavreči. Usoda, ki je letos po zimski zadela deželno gledališče, primorala je „Dramatično društvo“ zateči se k naši Čitalnici. Novega gledališča se ni ravno tako brzo nadejati, čitalniška dvorana pa taka kot doslej tudi ne more modernim gledališkim zahtevam zadostovati in ustrezati. Temeljita preosnova dvorane je je sploh neizogibna potreba — toda potreba, ki zahteva velike denarne žrtve, katere bode morala doprinesei mimo „Dramatičnega društva“ tudi naša Čitalnica. Izvenredne, vendar potrebne stroške sklenil je odbor pokriti vsaj deloma po tej poti, da priredi nekatere veselice proti ustopnini na korist blagajni lastnega društva. Vsled tega apeluje na rodoljubno požrtvovalnost društvenih članov in prijateljev, naj se prihodnje veselice, ki se imajo vršiti dne 9. julija na društvenem vrtu, udeležijo kolikor mogoče mnogobrojno.

— (Šentjakopsko-Trnovska podružnica sv. Cirila in Metoda) imela je dne 26. t. m. po 6. uri popoldne svoj občni zbor na prostornem in okrašenem Virantovem vrtu. Udeležba bila jako živahna, vsi prostori bili so zasedeni. Nekako ob polu sedmih odpre zbor naša podružnica dr. Papež. Omenja v svojem govoru eminentne važnosti našega društva za narodno ob-

stanek, kajti prisiljeni so bili rodoljubi naši ustanoviti šolsko družbo, ki naj bi se borila zoper nasilne napore nemškega „Schulvereina“ in laškega „Pro patria“. Prav pristojna dozdeva se mu misel, katero je nedavno sprožil pek rodoljub v svojem dopisu iz Trsta v „Slov. Narodu“, naj bi namreč poverjeniki družbe sv. Mohorja pobrinili se, da izpršijo od družnikov vsaj po 10 krajcarjev na leto. To bi po lahkem potu dajalo družbi Ciril Metodovi znatnega stalnega dohodka. Misel ta sprejeta je bila z živahnim odobravanjem in utegne odmevati po širni domovini. Kajti le, ako se narod sam oprime z živahnostjo družbe, potem ji bo mogoče procvitati.

Tajnik kaplan Karlin poroča naprvo o delovanju odbora v minulem letu. Večkrat so se odborniki razgovarjali o kardinalni potrebi podružnice, kako ji pridobiti več tal mej Ljubljančani, kako ji zvišati dohodke. Po nekoliko se je to že posrečilo. Mimo duhovščine in učiteljskega pristopajo društvu tudi že meščanje in obrtniki, kar je posebno hvale vredno. Posvetoval se je odbor tudi o tem, kako in kje da se napravi občni zbor. Razdelil si je opravila za današnji dan, in hoče skrbeti, da kolikor moč zadovolji društvenike in goste, katerim se ponuja po zboru prosta zabava. Potem tajnik nadaljuje in z živo jedrnato besedo razvija namen in pomen glavne družbe in njenih podružnic. Občinstvo je živahno pritrjevalo toplim besedam. Blagajnik A. Žlogar poroča o denarnem stanju št. Jakobske podružnice. Za leto 1886. je bilo dohodkov: 5 ustanovnikov 50 gld.; 96 letnikov 100 gld.; 57 podpornikov in dobrotnikov 12 gld. 50 kr.; raznih darov (osobito gg. bogoslovci) 12 gld. 49 kr.; Vkup 174 gld. 99 kr. Troškov je bilo ob ustanovitvi za kolke, zapisnike itd. 3 gld. 32 kr. Poslano glavni blagajnici 161 gold. Ostane v podružnični blagajni 10 gld. 67 kr. Nadalje omenja, da se je za tekoče leto oglasilo lepo število udov, ki lansko skoro že dosega, ter uplašalo svoj znesek. Kar je bil blagajnik pri lanskem občnem zboru obljubil, to dano besedo danes z veseljem rešuje ter nadaljuje nekako tako-le: Vsled posrečene razprodaje in preplačil mnogih č. gg. duhovnikov za „Zbornik na slavo sv. Cirila in Metoda“, čegar dohodek je bil namenjen naši družbi, upisal se je njega izdatelj za pokrovitelja družbi sv. Cirila in Metoda ter uplašal 15. junija svoto 100 gld. Ob jednom izdatelj iskreno zahvalo izreka vsem č. gg. duhovnim bratom, ki so ga literarno in denarno podpirali pri tem domoljubnem podjetju. Podružnici je na novo pristopilo 6 ustanovnikov in čez 30 novih letnikov. Upati je, da se posebno še iz Trnovskega oddelka upišejo novi udje. Posebno hvale in zahvalo izreka možu, živčemu v naši sredini, ki zbog telesne bolezni malokdaj zapusti stanovanje, ki pa veliko deluje za svoj narod, in kateremu je osvetljal lice z izbornimi pesnimi svojimi. To je čislani pesnik naš gospod Josip Cimperman. Lani in letos je s svojo sestro pridobil družbi čez 40 udov. Hvala in slava takemu rodoljubi! — Občno odobravanje. (Dalje prib.)

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Krakovo 30. junija. Včerajšnji vsprejem cesarjeviča pri knezu Windischgrätzu naj-sijajnejši. Dame bile so predstavljene cesaričinji, katera je nekatere z nagovori počastila. Cesarjeviča in cesaričinjo povsod hodušeno pozdravljajo. Danes ogledal je cesarjevič tukajšnja posadko, sinagogo, narodni muzej, akademijo znanosti. Izlet v Wieliczko. Cesarjevič podaril 2000 za uboge.

Pariz 29. (Izvestje Havasovo.) Pri obedu pri angleškem konzulu v Trnovem izjavil Stambulov, da bode sebranje princa Koburškega knezom izvolilo. Ko bi slednji odklonil, izvolili bi potem Battenberžana.

Pariz 29. junija. Preteklo noč po predstavi pogorelo gledališče Lafayette v Rouenu. Ničesar ni poposrečilo.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-70)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tužci:

29. junija.

Pri **slonu**: Njega Veličanstvo kralj Milan, Etienne Hristić iz Srbije. — Blum z Dunaja. — Ringeisen iz Budimpešte. — Eisenhut iz Gradca. — Schwaab iz Kamnika. — Jerše iz Dobrova. — Kambi, Puović, Vuković, dr. Bruner, Kugey iz Trsta. — Pnovik iz Dalmacije.

Pri **malici**: Pollak vitez z Dunaja. — Červeny iz Prage. — Herberger iz Gradca. — Švec iz Zagreba. — Kallentschag iz Celja. — Bamberg iz Vipave. — Mammer z Bleda. — Princ iz Pulja.

Pri **bavarskem dvoru**: Zucker, Wasser z Dunaja. — Maisel, Marinsat, Perg, Weiss, Eppich iz Budimpešte.

Pri **južnem kolodvoru**: Wirth iz Celovca. — Jensenko iz Loke.

Pri **avstrijskem cesarju**: Šraj iz Maidlinga. — Dekoupil iz Begunj.

Pri **virantu**: Švigel iz Prezida. — Bobek iz Ribnice. — Stepič iz Višnjegore. — Zurec iz Kandije. — Rozina iz Novegamesta.

Tržne cene v Ljubljani

dné 28. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 31	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4 71	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno,	25
Oves,	2 92	Mleko, liter,	8
Ajda,	3 90	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 71	Telečje,	50
Koruz,	5 20	Svinjsko,	60
Krompir,	2 32	Kostrunovo,	36
Leča,	11	Pišanec,	55
Grah,	12	Golob,	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo,	1 60
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 05
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	6
Špeh frišen,	60	" mehka, " "	4

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. junija	7. zjutraj	737-86 mm.	13-6° C	sl. vzh.	jaa.	51 50 mm.
	2. pop.	735-54 mm.	23 0° C	sl. jvz.	jaa.	
	9. zvečer	735-86 mm.	19-2° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 18-6°, za 0-3° pod normalom.

Dunajska borza

дне 30. junija t. l.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81-25	81-20
Srebrna renta	82-50	82-55
Zlata renta	112-70	112-50
5% marcna renta	96-90	96-90
Akcije narodne banke	8-3	888-
Kreditne akcije	282-60	283-10
London	126 55	126-55
Srebro	—	—
Napol.	10-03 1/2	10-03
C. kr. cekini	5-95	5-95
Nemške marke	62-17 1/2	62-17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	162
Ogerska zlata renta 4%	—	102
Ogerska papirna renta 5%	—	88
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105
Dunava reg. srečke 5%	—	100
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	125
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	100
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	100
Kreditne srečke	—	100
Rudolfove srečke	—	10
Akcije anglo-avstr. banke	—	120
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	231

Za slovo!

Ker mi ni bilo mogoče pri mojem odhodu iz Bistre v Dol osobno se posloviti od vseh svojih prijateljev, zlasti iz Bistre, Borovnice, z Vrhnike in Vrda, izrekam jim tem potom:

srčni „Z Bogom!“

(481)

Štefan Lemut.

Učenec,

močan, dobrih starišev, slovenskega in nemškega jezika zmožen, se takoj vsprejme v prodajalnice barv. Natančneje se izve pri A. Hauptmann-u v semeniškem poslopiju, Ljubljana. (475-2)

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line, Dunaj, L., Kolowratring 4.

BRATA EBERL

prodajata najboljši in najcenejši

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v

njihino stroko spadajoče blago. (87-109)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši

gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

Tovarna za kostne pridelke in lim

Luckmann-a & Bamberg-a

v Ljubljani

priloga svoja zelo uspešno učinkujoča

umetna gnojiva, kostne

moke in superfosfate

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

(151-15)

Zgubil se je

večji pes prepelčar, 2 leti star, kratke dlake, popolnem temno rujav, z dolgimi ušesi in repom, velikimi ostrigastimi kremplji na zadnjih in prednjih nogah.

Kdor ga najde, naj se oglasi pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(478)

Mlekarska zadruga v Ljubljani išče veččega

potovalnega agenta

za razprodajanje sira. Ponudbe vsprejema načelnništvo zadruga.

Ob jednem se naznanja, da je gospod trgovec Wenzl na Glavnem trgu prevzel prodajo mleka, masla (putra) in sira za mesto, da bode p. n. občinstvu v središču mesta omogočeno kupovati naše blago. (477-2)

Koroški Rimski vrelec,

popolnem brez vseh žvepljenih spojin, joda, bromovih in borovih solij, lahko prebavljiva, ukusna planinska voda, prirodno pristen. Pokazal se je posebno uspešen pri plućnem in kataru v črevesih, pri boleznih želodca, mehurja in oblistij, — jako fina mizna voda brez vsakih sitnih nasledkov, ki vina ne počni in mu tudi ne dá slabega ukusa.

Glavno zalogo v Ljubljani ima

M. E. SUPAN, Dunajska cesta.

Pri Rimskem vrelcu — postaja južne železnice Prevali — je prijetno letovišče, okrepčujoč visokoplaninski zrak, cena stanovanja, restavracija, kopeli.

Uprava vrelca, pošta Gutenstein na Koroškem. (437-6)

! Gostilničarjem na deželi !

priloga razen eksportnega piva

dvojak
(Jako krepko pivo)
(Doppelbier)

iz pivovarne bratov Koslerjev v steklenicah po 1/10 litra. (462-7)

Zahtevajo naj se ceniki.

A. Mayer-jeva zaloga v Ljubljani.

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“

po nizkeji ceni.

Zahvala in priporočilo.

Podpisana s tem slav. občinstvu in svojim prejemnikom, zahvaljuje se za nji skazano zaupanje, naznanja, da je z današnjim dnem nehala izvrševati pekovo obrt ter isto izročila gospodu Janezu Kos-u, peku, katerega slav. občinstvu kot svojega naslednika toplo priporoča.

S spoštovanjem

Josipina Jančar.

Ozira se na izjavo gospice Josipine Jančar, usojam si naznanjati, da z današnjim dnem prevzamem isto

pekarijo

pred stolno cerkvijo št. 12.

Trudil se bodem, da ustrezem slav. občinstvu na vsako stran z dobrim in cenim kruhom. Pekel bodem razne vrste kruh, od najfinejšega do navadnega in vsprejemal kruh v peko.

Za obila naročila se priporoča

s spoštovanjem

Janez Kos, pek.